

Minnebok

Gudrun Karlsen

f. 29 - 9 - 1930 d. 12 - 12 - 2023

Min kjære mor,
vår gode og snille
farmor og oldemor

Gudrun Karlsen

født Haugen
29. september 1930
sovnet stille inn på
Skjervum, med sine
nærmeste rundt seg.
Røykøvik,
12. desember 2023.

*Et hjerte av godhet
har sluttet å slå.
Vi unner deg hvilen,
men savner deg så.*

Steinar

Anne Lise	Alex
Berthe Cathrine	Iver
Maria Gudhild	Mats

**Hans Theodor, Martin,
Even, Tobias og Markus
Øvrig familie og venner**

Begraves fra Nes kirke
fredag 22. desember
kl. 13.00.

Minneside på jolstad.no

Nes kirke

Gudrun Karlsen

f. 29 - 9 - 1930 d. 12 - 12 - 2023

Nes kirke
fredag 22. desember 2023

FELLESSANG

Kjærlighet fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren. I dens stille bunn,
i dens dype grunn gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn, himlen bringer den jo med.

Kjærlighet fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet. Bli i kjærlighet,
og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlighet.

MINNEORD

SOLOSANG

Romjulsdrøm – A. Prøysen

SKRIFTLESNING

FELLESSANG

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

ANDAKT

HERRENS BØNN

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges.
La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden
slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt
og makten og æren i evighet.
Amen.

FELLESSANG

Jeg er i Herrens hender når dagen gryr i øst.
Hver morgen han meg sender sitt ord med lys og trøst.
Hva dagen meg vil bringe av glede og av savn,
jeg kan på bønnens vinge få kraft i Jesu navn.

Jeg er i Herrens hender i alt som med meg skjer.
I smil og gråt jeg kjenner at Herren er meg nær.
Om jeg i dype daler må gå den tunge vei,
fra himlens høye saler hans øye følger meg.

Jeg er i Herrens hender når dagen dør i vest.
Min synd jeg stilt bekjenner for ham, min høye gjest.
Han gir meg himlens nåde og setter englevakt,
for natten han vil råde med hellig guddomsmakt.

Jeg er i Herrens hender når dødens bud meg når.
Mens lyset stilt nedbrenner, fra ham jeg hilsen får.
Han gir meg stav i hånnde, han gir meg trøst i sinn,
og glemt er ve og vånnde på vei til himlen inn.

SANG VED GRAVEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Tusen takk for fremmøtet,
og all vennlig deltakelse.
Familien

Prest: Tor Even Fougner
Organist: Marit Wesenberg
Solist: Alex Refsnes
Kirketjener: Anne-Marie Ruden Viset

JØLSTAD
begravelsesbyrå

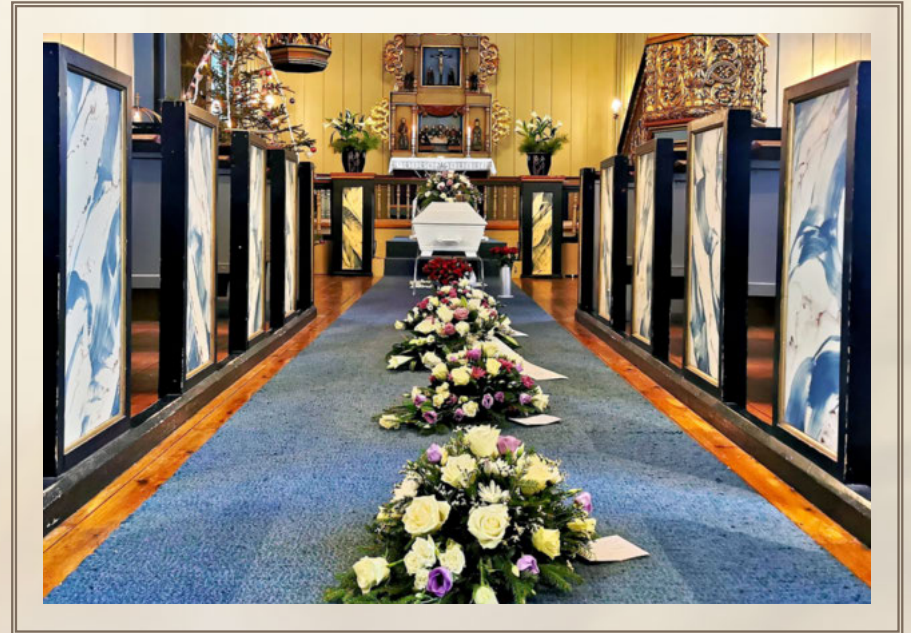
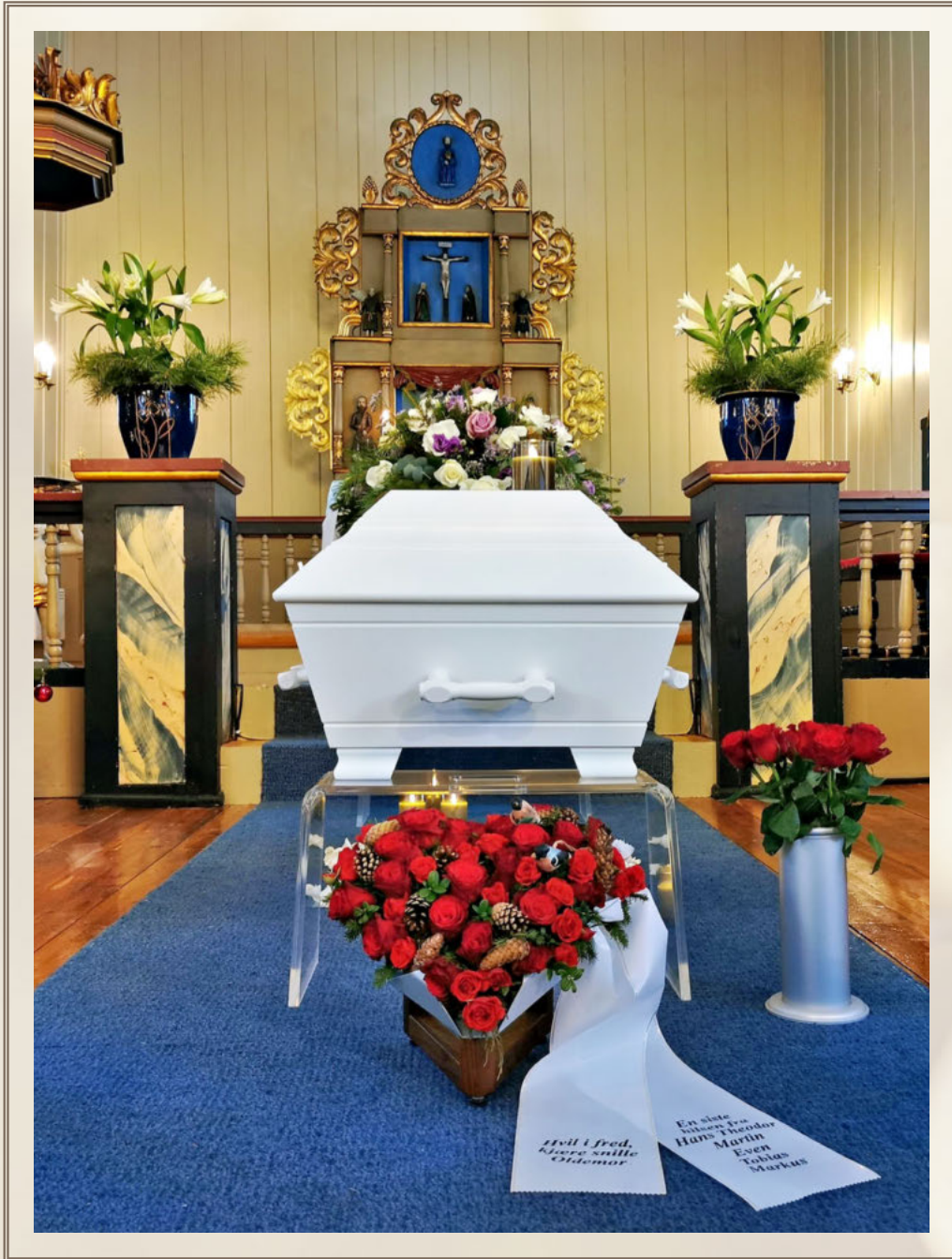
Br. Ekeberg AS
Tlf.: 61 33 20 30 - jolstad.no

Minneside

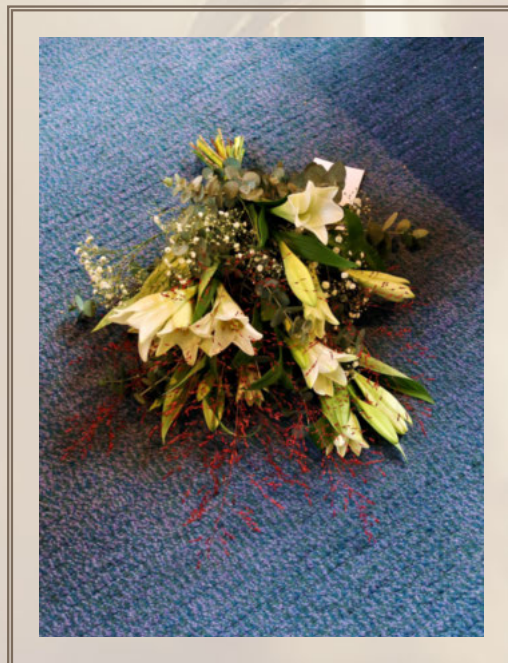

Even Koller Hvamstad

Martin Koller Hvamstad

Hans Theodor Koller Hvamstad

Berthe Koller Hvamstad

Jør Hvamstad

Bank Mary Grefrud Skari.

Stein Karb

Ellid Svardal

Olav Svardal

Marianne Flaga Hvamstad

Annelise Koller

CHLOE Rasm

Ker Pern

Ellen Koller

O R Rasmussen

Astrid og Thore Steirisi
Herit Gleidem.

Jone Svardal Nicolaysen

Mette Svardal Nicolaysen

Anne Kristin Bilden

John L. Blipen

Mari Brit Mogerhagen

Ronne Geir Dybdal

Josunn Helen Dalde

Martin Koller

Ag Lindahl

Perivar Isaksen Nordlig

Julie Ann Nelgaard Rasm

Olav Næsi

Mats Skogvold

Tobias Skogvold

Gudrun Karlsen

Markus Skogvold

Maria Skogvold

Pavid La. Hansen

Arne Hansen

Trond Steyli

Olaf Marnes

Olve Hordt Hangered

Inger og Tron Stubben

Arne og Lise

Penille Jørgensen

Erin Overby

BERGFRID JOHANNESSEN

(ALLEN HAGEN)

Gudrun Karlsen

F.29.09.30
D.12.12.23

MINNEORD OM GUDRUN KARLSEN

Gudrun ble født i 1930 på gården Haugen vestre i Mesnalia. Der vokste hun opp sammen med foreldrene Martin og Emma, onkelen Peder og storesøster Marte som var fire år eldre. På nabogården Messenlien nordre blei det også født ei jente tre år seinere som heter Ruth. Disse tre jentene ble gode lekekamerater i oppveksten, og har holdt kontakten helt til alderdommen.

I 1938 begynte Gudrun på Sagstuen skole, som barneskolen i Mesnalia het den gangen. Da hun var konfirmant, gikk hun for presten i Brøttum.

I 1947 gikk Gudrun på Arbeidsskolen for jenter i Ringsaker. Fagene var matlaging, baking og håndarbeid.

Så ble det ut i tjeneste ulike steder, blant annet på Sjusjøen Høyfjellshotell. Hun passet også de tre barna til Olaf Koller i Mesnalia.

Olaf var fra Røykenvika, og der hadde han ei søster som var jordmor, best kjent som Mosse Mordt. Olaf anbefalte Gudrun som hushjelp til Mosse, og slik havnet Gudrun i Røykenvika.

Der ble hun etter hvert kjent med Håkon Karlsen, som skulle bli mannen i hennes liv. Dette til tross for 12 års aldersforskjell, som det også var mellom foreldrene til Gudrun. Dette hadde hun sagt flere ganger, at så gammel mann skulle ikke hun ha.

Her må det nevnes at Håkons yngre søster, som vi kjenner som tante Vesla, hadde en finger med i spillet. Hun syntes det var på tide at storebroren fikk seg ei kone, så en kveld Håkon var borte fikk hun Gudrun til å legge seg i senga hans. Da Håkon kom hjem og skulle legge seg, lå allerede Gudrun der. Hvordan den natten gikk sier historien ikke noe

om, men de ble gift i 1954. Og etter tre år ble sønnen Steinar født. Steinar ble vel det som kalles «enebarn og bortskjemt». Han hadde i hvert fall en mor som alltid var der for ham.

Gudrun var flink til å besøke sine foreldre i Mesnalia. Steinar kan huske at alle juleferier, påskeferier og sommerferier ble tilbrakt hos mormor og morfar i Mesnalia.

Så skjedde det tragiske at Håkon falt om og døde, bare 58 år gammel. Gudrun ble følgelig enke i en alder av 46 år. Gudrun hadde et godt nettverk rundt seg, og naboene og nærmiljøet tok godt vare på henne. De har hatt mye moro sammen i årenes løp, og vennskap som ble knyttet på 60-tallet, varte livet ut. Astrid og Thore er de eneste fra nærmiljøet som er igjen. Astrid har vært veldig god å ha, hun ba ofte Gudrun bort på medda'n, og de var blant annet jevnlig på gudstjeneste i Nes og ved grava.

Gudrun var aktivt med i sanitetsforeninga og etter hvert i handikaplaget sammen med blant annet Reidun. Hun var også med i syklubben «Skravla», sammen med blant annet Eva, Dagny og Kjellaug. De møttes hver tirsdagskveld i mange år; det var alltid mye latter og god mat. Gudrun var også ofte på besøk hos Solveig og Ola i Korsen.

Gudrun var glad i naturen og dyra. Hun hadde katt i alle årene hun bodde på Midtmyra, og var opptatt av å fôre fuglene. Hun var sosial og livlig, og hadde alltid en rask replikk eller morsom kommentar.

Gudrun var for det meste hjemmeværende, men hun arbeidet også litt som hjemmehjelp rundt omkring i nærmiljøet. Da syklet hun eller brukte spark, for førerkort hadde hun ikke.

Hun var stadig vekk på løypen, og tok ofte bussen til Brua. Hun var alltid på plass i god tid. Hun var også sjelden vond å be med på tur. Av lengre turer kan nevnes rundtur med Hurtigruta i 1999, et Nordkapp-cruise i 2003 og et Nordsjø-cruise til St.Petersburg med hele familien i 2010. På disse båtturene var også Borghild med, og hun og Gudrun hadde mye moro sammen. På Nordkapp-turen overrasket hun Steinar med å lese høyt fra Alf Prøysen på en underholdningskveld for alle om bord på skipet. Hennes mor Emma var nemlig tremenning med Alf, og Gudrun var nok litt stolt av dette slektskapet.

Martin, faren til Gudrun døde i 1973. Og da Gudrun selv ble enke i 1977, flyttet moren Emma etter hvert hjem til henne, og rullerte på å bo hos henne og hos Marte i Follebu. Gudrun og Marte syster hadde alltid et godt forhold, og de pleide å ringe til hverandre hver eneste kveld klokka sju, helt til Marte gikk bort i 2018.

Tidlig på 80-tallet fikk Gudrun gleden av å få to barnebarn i det nærmeste nabohuset, Anne Lise og Berthe Cathrine. Noen år senere også et tredje barnebarn, Maria Gudhild. Barnebarna i nabohuset hadde stor glede av farmor, og tilbragte mye tid sammen med henne. Barnebarna beskriver farmoren som sprek, varm, kjærlig og humoristisk. Hos farmor var det varme i ovnsroa, kortstokken var på bordet, ferske rundstykker ble servert og det var rom for en god prat.

Den gode relasjonen fortsatte videre til neste generasjon. Gudrun var stolt oldemor til fem flotte gutter, og hun stilte gladelig opp som trillepike for de to eldste.

Selv om helsa var god, og Gudrun var sprekere enn de fleste ellers på hennes egen alder, hadde hun det for travelt, og dette førte med seg et par lårhalsbrudd, første gangen da hun var 84 år, og det neste tre år seinere. Familien merket etter dette en endring i hukommelsen hennes. Hun var oppmerksom på det selv også, og kunne si som så; nei nå vil jeg på Marka! Sommeren 2018 fikk hun påvist alzheimer. Personligheten hennes fortsatte å være den samme; hun var glad og tilfreds og levde i nuet, enten hun var her eller der.

Familien fikk ordnet så hun fikk være på dagsenteret et par dager i uka. Etter hvert fikk hun også rullerende opphold på trygghetsavdelingen. Gudrun beholdt hjemmeadressen sin på Midtmyra, og det var godt for henne å ha Anne Lise i nabohuset. Men hun takket ja til å bo hos Steinar et par vintre i hans leilighet på Smietorget, før hun ble boende hos han fast et par år, før hun deretter fikk fast opphold på Skjervum fra mars 2022.

Gudrun har hatt et godt opphold på Skjervum. Mange ansatte har uttrykt begeistring for henne, hun var en dame det var lett å bli glad i, og hun ville ikke være til bry. Steinar har vært oppom henne før kveldsmaten annenhver dag i hele perioden hun bodde der. Selv om Steinar var på besøk fast, kunne Gudrun bli like overrasket hver gang han kom. Kommentarene hennes satt fortsatt ofte løst, og hun klarte ikke dy seg fra å kommentere om hun syntes skjorta hans var blitt trang over magen, og hun spurte hele tiden om Steinar hadde hatt noe damebesøk. Omsorgen for han hadde hun helt til det siste.

Gudrun kunne ikke huske hva hun hadde fått servert til middag, men det var i grunn ikke så viktig, så lenge hun var fornøyd, og det var hun. Hun husket gamle relasjoner, og hun var av og til tilbake i tid. Det viktigste var at hun kjente igjen familien. Det var godt for barnebarna å vite at hun satte like stor pris på besøket åkke som, enten det hadde gått en dag eller ei uke siden sist.

På 93-årsdagen til Gudrun i september, var nærmeste familien og Astrid og Thore samlet til fest i kantina på Skjervum.

Så kom søndagen 3.desember. Gudrun hadde falt, og ble sendt til Gjøvik med ambulanse for sjekk. På turen oppover fulgte hun nok med på trærne, for hun begynte å snakke om sauen på skauen. På Gjøvik ble det påvist både brudd i håndledd og en hjerneblødning. En sykepleier spurte om hva hun hadde drevet med, og svaret som kom var «je har vøri på butikken» så selv om gipsen var irriterende, var allerede fallet glemt. Dagen etter fikk hun komme ned igjen på Skjervum.

Onsdag 6.desember var det julebord på Skjervum, hvor også Steinar

deltok. Selv om Gudrun var veldig stille, var Steinar glad for at de fikk denne kvelden sammen.

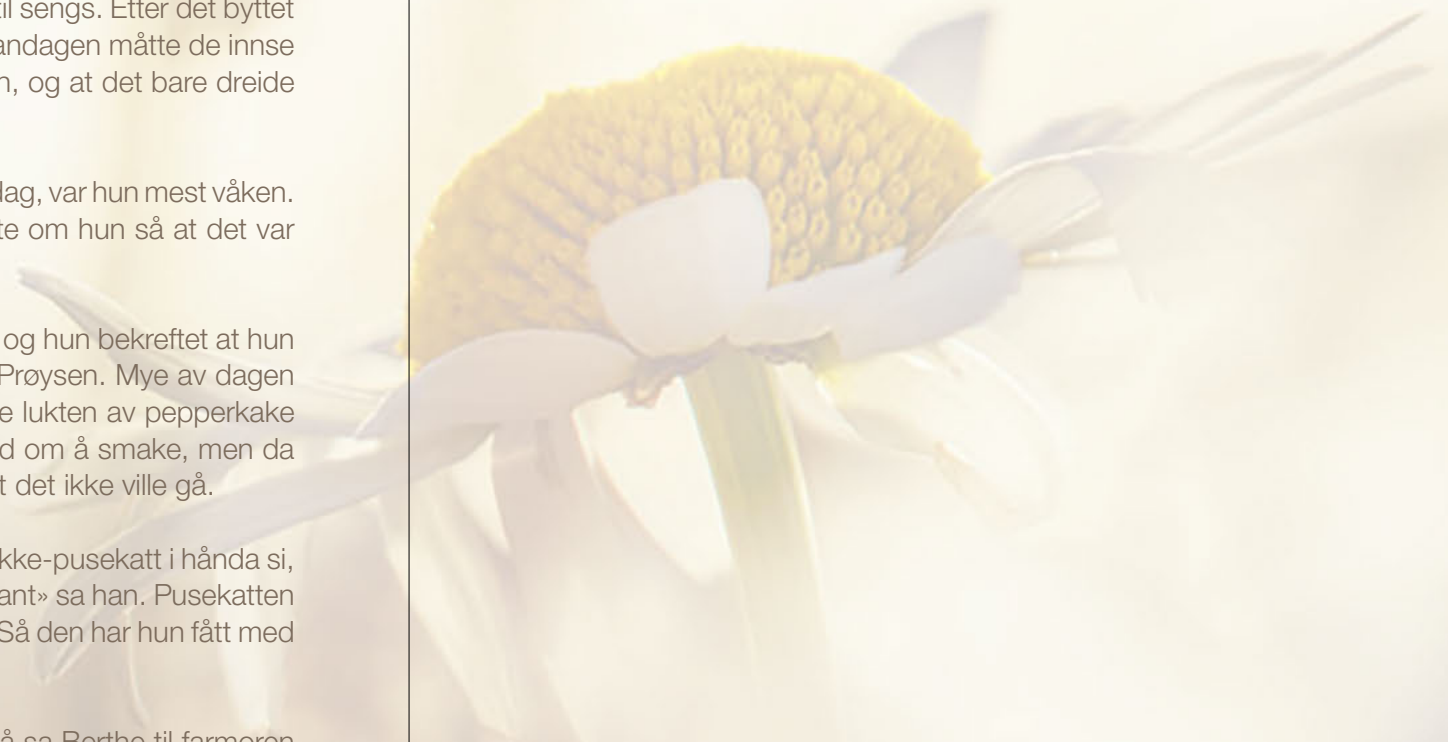
Søndag 10. desember ringte de fra Skjervum og sa at Gudrun hadde blitt mye dårligere etter frokost, og var blitt lagt til sengs. Etter det byttet familien på å være hos henne hele tiden. På mandagen måtte de innse at hun ikke ville komme seg opp av senga igjen, og at det bare dreide seg om dager eller timer.

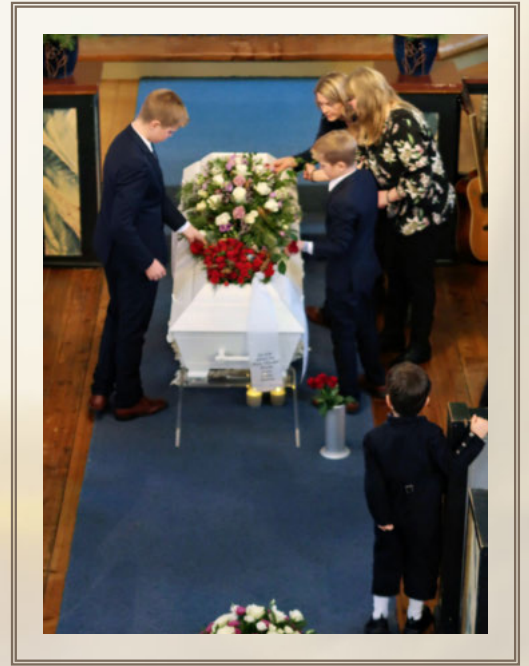
Hun sov mye av mandagen, mens fra natt til tirsdag, var hun mest våken. Hun svarte klart og tydelig ja, når Steinar spurte om hun så at det var han som satt hos henne.

På tirsdagen var Gudrun stort sett også våken, og hun bekreftet at hun ville høre på «Du og jeg og dompapen» av Alf Prøysen. Mye av dagen hørte hun på sanger av han, og hun fikk kjenne lukten av pepperkake og eple fra hagen. Hun fikk på spøk også tilbud om å smake, men da protesterte hun, så det var klart at hun forsto at det ikke ville gå.

Gudrun lå også hele dagen og holdt en liten strikke-pusekatt i hånda si, fra oldebarnet Even. «Det var den mykeste jeg fant» sa han. Pusekatten var god å holde i, så den slapp hun ikke taket i. Så den har hun fått med seg og har i hånda fortsatt.

Nabo Astrid var innom første del av kvelden. Så sa Berthe til farmoren sin «Nå må du slippe taket, du trenger ikke å ligge slik. Det er mange som venter på deg på den andre siden.» Da gikk det ikke mer enn et kvarter før hun lukket øynene og munnen, og sovnet stille og rolig inn til sang fra Alf Prøysen. Derfor skal vi nå også snart få høre «Romjulsdrøm», som i dette tilfellet slutter med «Der saligheta var et bæsmorfang», i dette tilfellet et «farmorfang» som jentene alltid sa.

TREHOLT
EINAR
* 19-11-1901 * 12-10-1984

FJELSHAMN
THORSTEN
* 19-11-1901 * 12-10-1984
OLGA
* 14-10-1904 * 28-4-1977

Marte Ollesen
* 19/7.1888 * 27/4.1989
Olaf Asbjörn Ollesen
* 19/11.1888 * 12/10.1984

KARL JOHAN OTTESEN
* 10-8-1892
* 8-12-1978

Magne Hagen
* 13-9-1930 * 14-5-2009
Hull i fred

Magne Hagen
* 13-9-1930 + 14-5-2009
Hvil i fred

ALMA BLOKKHUS
* 6-3-1916 † 11-1-1986
VESLA
SOLVEIG S. KRISTIANSEN
* 27-3-1921 † 19-1-1998

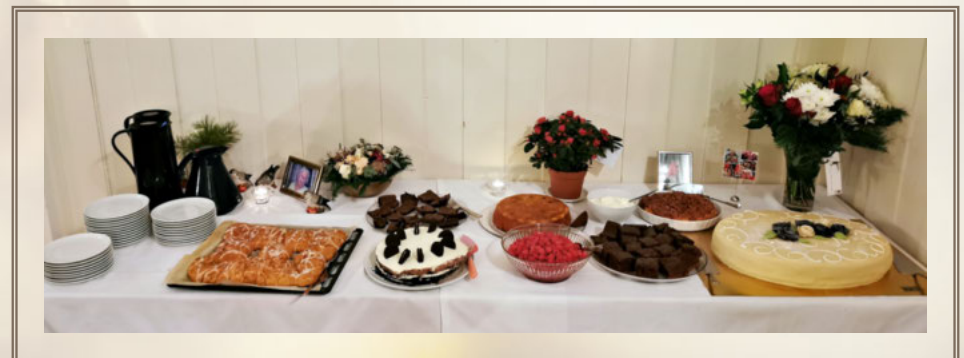
HAGEN
†
ELSE SVENDSEN 1895 † 1947
MARIE 1895 † 1970
HANS G. 1865 † 1978
H. 1918 † 1998
H. 1918 † 2003

THORNT
ERIK
† 1918

ERIK ROSEN
† 1918

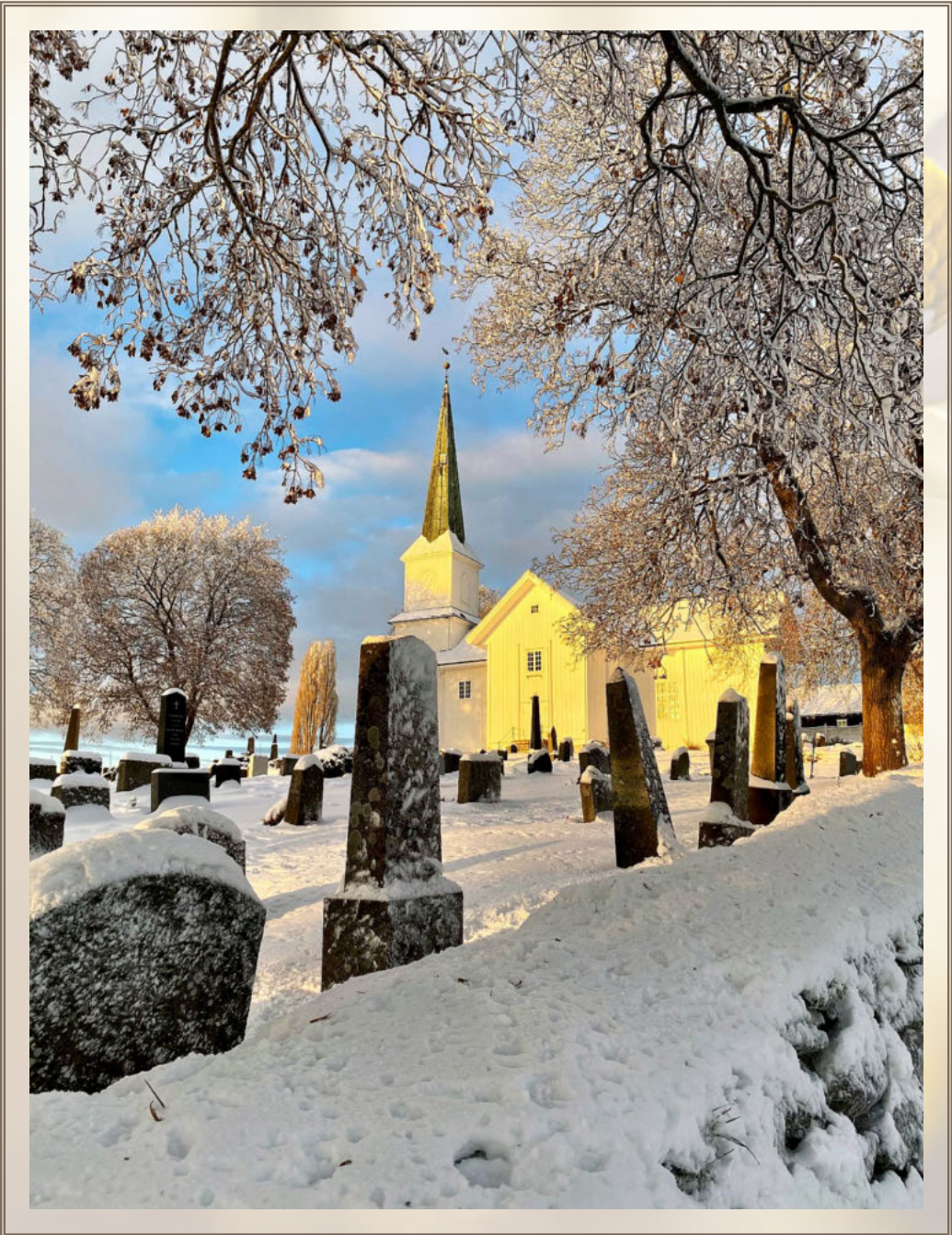

Ønsker du bildene digitalt og/eller flere utgaver
av denne boken, ta kontakt med oss.

JØLSTAD
begravelsesbyrå

Br. Ekeberg AS
Tlf.: 61 33 20 30 - jolstad.no